

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 7. Motus Arsenitarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

postquam illi pensionem idoneam assigna-
verat.

Sæcul. XIII.
A. C. 1283.

§. VII.

Motus Arsenitarum.

Interea Patriarchæ Arsenii fautores pu-
tabant sibi utendum tempore ac in-
dulgentia Imperatoris, ut partes omnes
jungeret, libertatem omnibus plenissi-
mam dantis. Relictis ergo latibulis suis
duce Andronico veteri Metropolita Sar-
denti huc illuc cursantes concitabant
populum in Josephum, quem etiamnum
anathemate Arsenii devinctum perhibe-
bant. Nec vitabant modo communio-
nem ejus veluti criminofam, sed & alios
inde avocabant, ita ut illorum factio pri-
mum exigua in dies cresceret. Imper-
ator vivo Josepho non eis favit, quia au-
dierat minime sperandam esse consensio-
nem, eosque hunc Præsulem ne Christiani-
nis quidem annumerandum credere.
Addebatur hoc schisma etiam Imperio
periculum conflare: quæ res Imperato-
rem haud parum sollicitam habebat.

c. 12.

Sup. l. 85.
§. 54.

Ineunte Martio anni 1283 Patriarcha

c. 13.

Josephus senio confectus & morbo vi-
tam posuit, & Constantinopoli in mona-
sterio S. Basilii sepultus fuit. Imperator
Andronicus ab eo liber Arsenitas, quibus
facillimum ad se aditum dabat, Græcis
M 2 reli-

Sæcl. XIII.
A.C. 1283.

reliquis reconciliare vehementius & omnium rationum genere conabatur. Quippe metuebat eos, & quamvis tuendam Josephi famam & honorem ejus memoria habendum prætexeret, reapse suis rationibus consulebat, probe gnarus sibi dubiam reddi coronam posse, si is, a qua eam accepisset, non fuisset Episcopus, sed simplex laicus, immo constrictus anathemate. Hæc Pachymeri verba indicant Græcos existimasse, Imperatorum sacrum coronationem plus esse quam meram ceremoniam.

Contra Arsenitæ mederi suspitionibus Imperatoris volebant, sejunctionemque suam etiam per miracula probare legitimam, & voluntatis divinæ indicationem. Hoc sine postulabant quoddam Constantinopolis templum peculiare, ubi suas fundere preces possent: nam omnes dicebant profanata per illos, quibus cum Josepho fuisset communio. Imperator eis tribuit templum Sanctorum omnium grande ac elegans, sed tamdiu clausum, ut pauci essent, qui peractum ibi divinum meminissent officium. Illic conventus agebant suos, & custodiendas sedulo portas curabant, nequis illorum intraret, quos putabant diris devotos, & Imperator sæpe illuc mittens aliquos suam illorum curam monstrabat; quæ eisdem eis addebat animos.

Cogita

Cogitabant igitur partes suas confir-
mare per miraculum simile illi, quod Chal-
cedone de S. Euphemia narrabatur. Ut
enim Græci tunc credebant; cum quar-
tum concilium generale in Sanctæ hujus
templo habitum hæresim Eutychetis ac
Dioscori condemnasset, Patres decretum
concilii in papyro scriptum apertæ ca-
psæ, in qua S. Euphemiæ corpus erat,
indiderunt: & illa chartam extensa ma-
nu prehensam osculata reddebat Episco-
pis. Verum est nec acta concilii Chal-
cedonensis, nec aliquem illius temporis
scriptorem de hoc miraculo loqui. At
erat celebre ætate Imperatoris Andro-
nici: Græcique de illo mentionem fa-
ciunt undecima Julii suo in Menologio;
ubi asserunt ambas fidei professiones il-
lam in capsam esse immissas, & hac post
dies aliquot reclusa alteram hæretico-
rum sub Sanctæ pedibus, catholicorum
alteram in ejus manibus fuisse.

Cum igitur Arsenitæ simile sperantes
miraculum, ut alios suis adjungerent par-
tibus, ab Imperatore sanctum corpus a-
liquod petiissent, illud S. Joannis Dama-
sceni eis tradidit: ac ne fraus aliqua in-
tercederet, cistam, cui scripta sua indi-
derant, includi alii arcæ, istamque sera
muniri ac sigillo jussit. Posuerant vero
scripta sua ad Sanctæ pedes, ac inter
manus ejus repertum iri ajebant. Ergo

M 3

Jeju-

Sæcul. XIII.

A. C. 1287.

Sup. lib. 28.

§. I.

Const. Tit.

ap. Sur.

2. Jul.

an. 451. n. 122

123. Tillem.

to. 5. p. 409.

182
A.C. 1283
Sæcul. XIII.

jejunium colere, precari Deum, & noctes
cantando agere. Andronicus interim
cogitabat in rebus illis, quas Deum indi-
care sibi cuperent, forsitan esse quæstio-
nem aliquam, quæ suum Imperii jus con-
troversum redderet: ita enim audierat.
Quocirca id experimentum faciendi co-
piam revocavit subito, misitque, qui eis
hæc diceret: Cessarunt pridem mira-
cula; religio satis est stabilita: habe-
musque sacras litteras & Patres, qui
nos doceant, quid Deus a nobis po-
scat; secundum responsonem, quam A-
braham diviti helluoni dedit. Sic
impedito Arsenitarum consilio Impera-
tor Josephi partibus tanquam melioribus
addictior mansit: nec tamen proinde
rejecit alteras multitudine sua specta-
biles.

Luc. 16. v. 26.

§. VIII.

Georgius Cyprius Patriarcha Con-
stantinopolitanus.

Ambabus igitur æquum se præbiturus
sedi Constantinopolitanæ imposuit
Georgium Cyprium, quem Josephus
lectorem epistolæ in sacello imperatoris
fecerat: sed qui Josephi præscriptionem
ad gubernandam Ecclesiam secutus non
est. Inter Latinos in Cypro natus, cum
viginti annos haberet, inde Constanti-
nopolim

Pach. c. 14.
Cang. Gloss.
gr. p. 110.
Gregor. l. 6. c. 11.